

Szerkesztőség:

Templom-utca 14. szám, földszint, jobbra.

Bérmegyei leveleket csak ismert kőből fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.**Kiadóhivatal:**

Templom-utca 14. szám, földszint, jobbra.

Hirdetések díjazás szerint:

Egy sor 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva:

Egész évre 12 frt.
Fél évre 7 frt.
Negyed évre 3 frt.
Egy hónap 1 frt.**Videkre postán küldve:**Egész évre 14 frt. — kr.
Fél évre 7 frt. — kr.
Negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónap 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendőek.

A háború örvénye.

Budapest, január 25.

Nyugati szél kezd lengedezni. Ön-kénytelenül az a kérdés merül fel előttünk, vajjon az elemek e háborús időjárásra nincsenek-e befolyással, s könnyebbé válik-e az élet nem létező egyezsége, hogy egy és ugyanazon jelzésből vonhassák következtetéseiket az emberek? Ez esetben a központi időjelző actiái nagy lendületet nyerhetnének, mert a legközvetlenebb forrásból, egyenesen a mindenhatótól nyernék értesítéseit. Nagy depressió a keleten, később éjszakai nyugati szelek kezdetben hideggel, később emelkedő hőmérsékkel váltakozva, amennyiben délről erősebb légáramlatok keletkeznek. Miből aztán kiviláglik, hogy mindez a változó és emelkedő hőmérséklet arra való volt, hogy a nyugaton tegye bosszúvá a láthatárt, s így kitalálja a jövőre: „Mozgalmassabb, szelesebb idők, itt-ott viharral és csapadékkal.” Csak hogy az a csapadék véres, mitől Isten mentse.

Másképpen nem is lehet elképzelni, hogy lehessen a bolgár-kérdésből francia és német háború, abból a bolgár-kérdésből, melyről megvetően mondá Bismarck, hogy: mit neki Hekuba! Olyan gyors portéka volna-e az a nemzis, hogy jókellvén még ki sem beszélte magát a vas cancellár, hogy a kicsiny Bulgáriával s az egész keleti kérdéssel megvetést éreztessék, midőn egyszerre csak fordul a szél, Német és Franciaország felett kezd kavarogni a veszedelem, semmiből másból, mint a megvetett kis szikrából, mely annyiszor bebizonyította már, hogy nagy tüzet képes okozni.

Mert ugyan mi más kavarta volna fel Európa gyomrát, mint a bolgár-kérdés? Kinek volt eszébe fegyverkezni, s idegessé lenni, mozgósítási előkészületeket tenni a bolgár államcsíny és sophiai események előtt? Az angol, az olasz, a magyar és osztrák parlamentekben mi idézte elő a harcias beszédeket? Mi idézte elő Oroszország és Franciaország közeledését? És vajjon nem ez az általánosnak mutatkozó földindulás adta meg Bismarcknak az intést, a német hadsereg létszámának felemelésére?

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.
(Január 27.)

A legujabb „poste restante.”

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

Az érdekesség kedvéért kedvem volna azt is megjegyezni, hogy e történet gyorsírói felvételek után készült, de nálunk Aradon a gyorsírást tárgyában oly messzemenő mozgalom indult meg, hogy valóban hívalkodónak látszanak, ha olyat mondanánk, a mit nem bírok egészen bebizonyítani.

Valami hatan ültünk egy kávéházi asztalnál. Busan horgasztottuk le fejünket a párosok feketekávé alá. Csendes szótalanul uralkodott. A balról ülő és Nyakas Vinczét praeparáltuk a névnapjához, (mert Vincze volt a múlt héten a kalendáriumban, kérem) de nem lehetett. Igazán nyakas gyerek a Vincze, avval ült ott agyon, hogy nagyon is a hónap végén lábolkunk, majd ha kilábolunk belőle, akkor lehet; addig nem.

Egyszerre csak Béla jött közénk. Olyan ovatiót csaptunk érkezéte, mint Kaulbarsnak, mikor Bulgáriában lerakta a mandátumot. Helyet szorítottunk neki s vele heten lettünk a gouszok.

Béla sebesen gyűrte maga alá a széket, aztán egy nagy sohajban jelentkezett nála a tragodiái ihlet.

— Rútul megjártam.

Hirtelen kérdőjellel változott a tekintetünk. Vincze még meg is lökte Bélát, amint a kíváncsisága folytán nagyobb terhetletet ocpultál a márványszőnyegre.

— Igen. Pásztorom volt. Értitek? találka?

Vinczének hat meszyét szántott homlokán a csodálkozás, aztán sebesen cizálta a szokásos kérdéseket.

— Kivel, he?

Nos hát persze: hogy mit neki Bulgária! Hogy Bulgária miatt egy pomerániai gránátos csontjait sem bolygatná meg: ha az a Bulgária nem olyan kelés volna Európa testén, mely a lázt az egész világrészre kiterjeszti.

Elhiszük mi, hogy Bismarck semmi támadó szándékot nem táplál magában sem Oroszország, sem Franciaország ellen, csak az a kérdés: ha a ház Európa keletén kitör, nem ragadja-e magával Európa nyugatát is? Nem lesz-e rajta Oroszország, hogy Ausztria-Magyarország szövetségének szintén dolgot adjon? Mert mi, amint már nem egyszer kifejeztük e véleményünket: nem bírjuk elképzelni, hogy orosz és osztrák-magyar háború lehessen, német és francia háború nélkül.

Ebben az egész háborús időjárásban azt a jelenséget tartom a legaggasztóbbnak: hogy a hatalmak más-más beszélnék és más-más cselekednek, ami a létező láznak legelvitázhatatlanabb symphonája. Egészségeknek hirdetik magukat és betegek, nyugodtságot színelnek és izgatottan fegyverkeznek. Mintha többé nem volnának urai önmaguknak, mintha akarattal ellenkező dolgokat művelnének. Látják maguk előtt egy mai háborúnak iszonyu veszedelmét és ki akarják kerülni, hanem azért lépésről-lépésre közelebb mennek hozzá; látják maguk előtt a borzadalmas mélységet, s kapzskodnak fűbe fába, hogy bele ne hulljanak, de a szűdülés már megragadta őket, s viszi feltartóztatlanul a mélység felé. Szóval ez egy önkivüli állapot, midőn az emberek többé nem urai az eseményeknek, a lovas nem ura többé a paripának, hanem a paripa viszi, ragadja őt.

Mig a hatalmak az ő érdekeik körében öntudatosan működnek, bármennyire fenyegettek is egymást, nem volt félős a háború. Valamennyiben feltételezték annyi ésszt, hogy egy ily retentő játéknak, amíg csak teheti, nem megy neki. Most azonban, midőn nem fenyegetik, hanem békés szándékkal kecségettek egymást folytonosan, hanem a kést az egymás szívéhez folytonosan közelebb és közelebb viszik: ennek sajátsága aggasztó. Ezek a szép szavak azok mellett a lázas tekintetek mellett hazugságok,

— Találd ki.

Visszahajoltunk ismét a kávéhoz. Lassan szűresült a kávé, de sebesen futkosott a képzlet. Hol a manóba is lehetett Béla.

— Fogas rebus az gyerekek, nagyon. Elmondom.

— Halljuk.

Hát t. ház, — akarom mondani gyerekek, olvastátok a héten az „Aradi Közlöny”-t?

Mindnyáján rázúgtunk az igent.

— Elejétől végig?

— Az utolsó betűig.

— Nohát pedig nem olvastátok, mert akkor nem törtétek az agyaktok, akkor tudnátok, hol is volt az én vizitem.

— Nem értjük, — morogtuk egyhangulag.

— Nos hát a múlt hét valamelyik napján egy kis „Nyiltér” jelent meg. Tudjátok azon a helyen, a hol máskor szőlőkorokat kínálnak. Egy kis aradi fruska írta. Azt írta alá: Czicza. Azt jelentette ki, hogy „komoly szándékból” ismeretséget ohajt kötni valami művelt fiatalemberrel.

— És te lépre mentél?

— Lépre. Jussom volt hozzá. Fiatal is vagyok, művelt is (igaz ugyan, hogy az aradi akademiába nem jártam.) Aztán szeretem azt, a mi rendkívüli, a mi merénylét.

— Eo ipso, elmentél?

— El. Most jövök onnét. Rútul levagyok főzve barátaim. Le kell tennem az elvemről.

Ezután szeretnem kell azt, ami solid, ami világos.

— Nem értünk.

— Várjatok kissé. Az eszem sincs helyén. Az önbecszeret agaskodik bennem.

Tetejétől az aljáig le vagyok pipálva.

— Még se értünk.

— Jó, elkezdem. Estére vánszorgott az idő.

Nekem valóban vánszorgott, képzeltetik.

Még a reggeli postával kaptam tőle, érteset

amításoknak látszanak, úgy, mint mikor egy megcsalatott kedves mosolyogva közeledik az álnok felé, hogy megcsokolja, — s abban a pillanatban mártja szívébe gyilkát. Hát most már közeledik ez a pillanat.

Alig lehet képzelni a visszatérést. Többé nem a hatalmaktól függ az: Európa sorsa a nemzis kezében van! Akár keleten, akár nyugaton, de valahol explodálni kell annak a legyőzhetetlen hévnek, mely most az embereket kormányozza.

Bismarck békét hirdetett és olajat öntött a tüzre. Nagyon kíméletlen kezével ragadta és nagyon gorombául rázta meg a különben is idegbajban szenvedő Európát, Franciaországot meg plane feldobolta. Tüzet rakott a barlang nyílása előtt. Előbb vagy utóbb, — gondolta talán, — s ha már lenni kell, legyen addig, míg én és Moltke élünk. Talán célzatosan bízta a francziákat, a németek véletlen győzelmét s jelenlegi készületlenségét hangoztatva? Talán verszemet akart nekik adni? De annyi igaz, hogy mióta békéje beszéde elhangzott, a háború szörnye sokkal ijesztőbben rázza sorényét. A török ugyan nagyon igyekszik a bolgár-kérdést nyíltba ütni, de vajjon nem üt-e le azalatt valahol a menykő. s nem későn érkezik-e a vilálmárvítóval?

Vederemo!

G. B.

Szapáry pénzügyminiszter visszalépése
híreről az irják a bécsi felhívások „Pol. Correspondenz”-nek, hogy a gróf csak az esetben ragaszkodnék lemondási szándékához, ha a költségvetés nem az általa ohajtott alapokra fektetnének. A miniszterelnöknek még mindig van reménye, hogy Szapáry továbbra is megtartja a pénzügyi tárczát.

Népfelkelők összeírása. A magyar királyi vallás- és közoktatásügyi miniszterium a következő körrendeletet intézte az összes törvényhatóságokhoz: „A népfelkelésre köteles 19 éves ifjak összeírása tárgyában a magyar királyi honvédelmi miniszter ur által 1886. évi december 5-én 53.961. sz. a. az összes törvényhatóságokhoz kiadott körrendelet kapcsán értesitem a közönséget, hogy a népfelkelésről szóló 1886. XX. törvényzikk 10-ik szakasza második bekezdése alapján az összes keresztény hitfelekezetek egyházi főhatalóságait megkerestem, miszerint az összes anyakönyvezető lelkészeket az említett körren-

delet 1. 3. 4. pontja értelmében utasítsák. A megye közönségét felhívom, hogy a területén működő összes izraelita anyakönyvezetőket, kiknek felügyelése 1885. évi november 13-án 1924. eln. sz. a. kiadott körrendelet értelmében a közönség illetékes. az időzött honvédelmi miniszteri körrendeletnek megfelelően saját hatáskörében haladéktalanul utasítsa.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— A képviselőház ülése jan. 25-én. —

Elnök kevésbé általánosabb érdekű jelentéseit, következik a napirend: az 1887. évi államköltségvetés általános tárgyalásának folytatása.

Dimitrievis Milos nem fogadja el a költségvetést. Panaszok, hogy a magyar nemzet rosszul bánt a nemzetiségekkel: hat millió magyar 400, tíz millió nemzetiség alig néhány képviselőt választ. A chauvinizmus rontja meg ezt az országot. az a chauvinizmus, amely a nemzetiségekkel szemben annyira elgoulltá teszi a magyarokat. Az egész házban nincs csak egy ember, a kinek tiszta érzelme, igazi hazafias gondolkodása van a nemzetiségek ügye iránt, s ez az egy ember Mocsáry Lajos. (Altanós, hosszas derűtlenség.)

A magyar nemzet olyan chauvinizmusnak engedte át magát, mely alig érhető. Legfőkébb az teszi megmagyarázhatóvá, hogy a zsidók által fontartott sajtó terrorizálja az egész nemzetet. (Derűtlenség.) Hivatkozik arra, hogy a szerbek milyen jó magyar hazafiak voltak mindig. (Közbekiáltások: Hát 48-ban! Derűtlenség.) s volt közöttük egy férfiú, aki mindent elkövetett a szerb-magyar barátság megerősítésére, a magyar alkotmány visszaállítására. E kitűnő férfiú Miletics Szvetozár volt. (Elnök derűtlenség.) Ugyanaz a Miletics, akit önként üldöztek, börtönbe vetettek. Szól arról, hogy 1848-ban mindent ígértek a magyarok a szerbeknek, s most abból milyen keveset tartottak meg. (Egy hang balról: Jól van! Én k derűtlenség.) Vádolja a miniszterelnököt, hogy a nemzetiségekkel szemben nem tartja meg a törényt, és a ház országtalan felszével kísér szavait, a helyett, hogy a miniszterelnököt felelősségre vonná. Hasonló hibákat követ el a nemzetiségek ellen a mérsékelt ellenzék is. Pedig a szerbek megérdemelnék külön állami jogi életet is. (Főkiáltások: (Ohó!) Deak Ferencz azzal vigasztalja a szerbeket, a mikor panaszok, hogy vártanak a határvédelem felosztására, akkor ma d kapnak külön szerb megyét. (Nagy zaj. Közbekiáltások: Mikor mondtátok Deak? Soha!)

A szerbeket az alkotmány egyetlen jöteményében sem részesítik, a törvénykezés velük szemben vehetetlen lassu: az oly nagy hasznát hajtó matricát felosztatták, a tőkéjét egészen más irodni cízelokra fordították. Így a magyar nemzet elveszít mindazt a rokon-szenet, melylyel a nemzetiségek előtt birt.

— Egy vigasság van: 50 éves jubileumra lehet kilátásod.

— Igaz. Az öt lovag pedig fesszengve ült székein. Restelkedve pillantottak le a perzsa szőnyegre, a mit egyébiránt lehet, hogy nem Teheránban szőttek.

Czicza vette át a beszéd fonálát.

— Mondd legalább az igazi nevét!

— Nem lehet, mert művelt vagyok.

— Nem értem.

— Várj a végére, akkor megérted. Mondom Czicza beszélt. Nagy gyorsan pergett ajkáról a szó.

— Szép, hogy eljött. Fogadja köszönetemet. Ezek az urak is, mint ön, betartották szavukat. Itt vannak, mint ön.

— Látom „asszonyom” — gondoltam. (A kisasszony címét se lehet mindenféle vesztegetni.)

— Uram ismételtén fogadják köszönetemet. Önök által én diadalt nyertem, azért, mielőtt a diadal proclamálva lenne, kérem hallgassanak meg.

Hat torok zuhta rémesen: Halljuk!

— Én jó leány vagyok, a barátnőim rosszak. Mint látják, kissé elvirított rajtam az idő rozsa, kezdek vélni. De azért én is leány vagyok, nemde?

— Persze, — rikkantottak az általános helybenhagyást.

— Leány vagyok és hű. Ez minden leány közös tulajdonsága. A minap vérg sebeztek önézetemet. Azt mondták, nekem nem voltak udvarlói és nem is lesz soha.

— Bőszült düh környezett. Kifizettem őket aprópénzzel.

— Hogy udvarlóm nem volt, az igaz, de hogy lesz, azt fogadom az élő istenemre — és fogadtam velük, hogy hat udvarlóm lesz egyszerre. Sokat gondolkoztam uraim és eszembe vágódott az udvarló-szerzés e methodus: önk itt vannak, láthatják diadalmat. — De nem csak önk, hanem az én

hajdani szabadelvűsége folytán. A kormány a szerb egyház autonómiáját is teljesen illusoriussá tette. A szerbek azon álma, hogy független Magyarországon lesznak szabad szerbek, nem teljesült. Mert Magyarország nem független. — Bécsből igazgatják az országot ma is, — és a szerbek nem szabadok. Szól ezután a bosnyák-hercegovinai occupációról, melyet helytelenít. Ezzel összeköttetésben szól arról, hogy a magyar nemzet most háborút akar viselni Oroszországgal. Ebben az egyben egyetértnek a szerbek a magyarokkal, s minden szerb vágyódik azután, vajha minél előbb meg lehetne vívni azt a háborút.

Gyurkovics György: Nem volt szándékom e tárgyalás alkalmával szót emelni, de az előttem szökött képviselő ur kényszerít egy-néhány megjegyzésre. (Halljuk! Halljuk!) Nem akarom tapasztalásait és fejtegetéseit elítélni; legelőször t. ház, azt constatólom, hogy az a politika, melyet itt a képviselő ur pártfogol, 15 évi izgalmas működés után oda-utot, hogy e házban minden pártion kívül áll s annak e házban támogatója nincs, mindamellett is, hogy 23 szerb nemzetiségű képviselő ül itt ezen az oldalán. (Helyeslés.)

Ma is abban a meggyőződésben vagyok, ragaszkodom ahhoz, a mit a múlt évben mondtam Szabolcsy János képviselő társammal együtt, hogy mi a szerb nemzetiség haladási csak a magyar nemzettel való egyetértésben és barátságban találjuk. (Elnök helyeslés.) Nemcsak, de abban is, hogyha a monarchának és ezen országának tényeit a külügyi politikában elfogadjuk, támogatjuk. (Elnök helyeslés és taps.)

A nagyon t. képviselő ur megtámadta a patriarcha ő szentségének személyét, ki magát itt nem védelmezheti; a képviselő ur beszélt ezenkívül az egyházi congressusról is, vádolta a kormányt a mindazokat, akik szüretre okai, hogy a congressus nem birt működésében tovább haladni. Erre nézve tisztelt ház, azt állítom, hogy az autonómia nygében s annak fejlődéséről nem itt, e ház kebelében, hanem az egyházi congressuson lehet beszélni.

A mi egyébiránt a napirenden levő kérdést illeti, kijelentem, hogy az általánososságban a részletes tárgyalás alapjául elfogadom. (Helyeslés.)

Szilágyi Dezső: T. ház! Ha a vita jelen folyamában, (Halljuk! Halljuk!) néhány pillanatra felszólalok, ezt pusztán csak azért teszem, hogy — e pár rövid perc alatt szavazatomat indokoljam. Nem is szándékoztam egyébként részt venni e vitában, de már a parlamenti illem szerint sem hagyhatom a közvetlen előttem mondotakat valami észrevétel nélkül és azon helyes és loyális nyilatkozat után, melyet Gyurkovics t. barátom tett, csak egy megjegyzésem van az előtte szökött Dimitrievis Milos képviselő ur beszédére, melyet elhallgatni — bár a vitától különben tartózkodom, — képes nem vagyok. Dimitrievis Milos képviselő ur panaszokdott azon, hogy Magyarországon a megyék és

igazi jóbarátain. Pénzembevaunk önk, igaz, az államkincstárt se gazdagította mindenki ilyen hőbort: mindegyikőjüknek „poste restante” irtam, de hát mi tagadása: a bosszu édes.

— Mondjam-e tovább gyerekek? Mondjam-e, milyen győzelmesen legeltette Czicza nagysám szeméit rajtuk, kik közül őt ült, nekem már nem jutott hely, kiknek reménykedését oly kíméletlenül huzta keresztül a Czicza nagysám methodicája?

— Hogy ne mondanád? Mondd a nevét.

— Azt nem lehet. Különös parancsom van arra. Mikor összeségünkhez az elválás mosolyával (Istenem, milyen mosoly volt az. Sohase eszem többé kocsonyát) melengette kihűlt sziveinket, titokzatosan szájaeskájára tette ujjaskáját és beszélt:

— Aztán el ne áruljanak, kérem. Neve-met illetőleg a legszigorubb discretiót kérem. Számítok is önkre, mert önk művelt és lo-vagias emberek.

— És én hallgatni is fogok gyerekek, mert művelt és lovagias vagyok...

Florica.

Első gyilkosságom.

[32. Folyt.] (Regény.)

Irt: Macos G., a párisi rendőrség volt főnöke.

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: M. G. —

XI.

Szabó és kém. — Voirbo ur.

Észre látszott venni, hogy ilyes kérdések felett tusakodom, mert hirtelen félbeszakítottá ömlengéseit és késéskivül azok hatá-sának gyengítése végett így szól:

„Bocsánatot kérek, hogy tárgyam eny-nyre elragadtott. Azonban éppen önnel szemben egészen őszinte akartam lenni, mert tudom, hogy ön nyílt ellensége a rendőrség titkos politikai működésének.”

„Meglehet, hogy a titkos rendőrség emez osztályának szervezésével és alkalmazásával szemben meggyőződésből bizonyos mértékig

törvényhatóságok megalkotásánál tisztán nemzeti megalkotás nem történt. En az hiszem, t. h. az hogy nincs Európában állam-föderatív államok kivételével, melyek az állam-kormányzati testületek megalkotásánál a nemzeti elvet fogadják al. alapul. (Általános elvnek helyes.) és legkevésbé oly állam, mely egy vagy más tekintetben kényesebb viszonyok közt van, kivétel, ha a politika célja az volna, hogy ne az összetartozás és egybegyűlés erősítessék, hanem a széthúzásnak eleme teremessék meg. Egy ilyen kívánság teljesítése, meggyőződés szerint kiforgatná a törvényhatóságok rendeltetéséből és új, mesterséges gyűpontokat teremene oly igazságnak, melyek csillapítani és nem szítani a feladatot. (Igaz! Ugy van! jobbfelől.)

Mintán, t. h. az, én magam külön indítványt azon helyesebb formában tenni nem szándékozom, és az előterjesztett határozati javaslatok egyikehez sem csatlakozom, s miután annak eredményei, a mik az eddigi pénzügyi politika gyümölcseit képezik, ma megdöbbentő világossággal tárultak fel előttünk, magamtartása ezzel szemben sem lehet más, mint az, hogy ily helyzetben valszó a költségvetés megtartásának formáját, annak kifejezését, hogy a pénzügyi politikával nem értek egyet s annak vezetését iránt bizalmatlansággal viselkedem. (Helyeslés bal-felől.)

Barla József szemére hányja a többségnek, hogy az ország igazi érdekeit elhanyagolja. A többség nem fogadta el az annyira méltányos törvényt, de a mindenkire rendkívül súlyos népfelkelési törvényt megszavazta. Nem viseltetik bizalommal a kormány iránt, amelynek olyan tagja is van, aki semmit sem ért a reszortjához, pedig az ő reszortja a legfontosabb: az ipar, kereskedelem és földművelés. Csak ennél a tárcánál minden évben legalább két millióval hátrál az költségvetés. Csatlakozik Heli határozati javaslatához.

Veres József nem fogadja el a költségvetést — s hosszasan beszél a zsidókról. Tiszta Kálmán „Alföldi leveleinek” egyik tételét, mely azt mondja, hogy vigyáznunk kell, nehogy a hatalom olyan faj kezébe menjen át, mely a hazaszeretetet csak ezután fogja megtanulni, a zsidókra alkalmazottnak hiszi. A zsidókat hasonlítja a zsidók tetteihez össze- gyűlti szokott gíz-gázhoz, mely néha magától meggyullad. (Elnök figyelmezteti szót, hogy olyan hasonlatokat nem való a parlamentben mondani, a melyek művelt társaságokból ki vannak zárva. (Általános helyeslés.) Irányának megjegyzi, hogy ő is jó függetlenségi. Politikájuk csak abban különbözik egymástól, hogy a függetlenségi olyan mint a törös csusza, az antiszemita szintén törös csusza. de jobb az ize, mert van rajta tepertő is. (Elnök derűltség.)

Eitner Sándor nem szándékozik azon milliókra és százmillióra visszatérni, melyeket már anniszor felemlegettek, csupán a jövőre nézve kívánja egy pár szóval nézetét elmondani. (Halljuk.) A jelen költségvetést a ház tagjai majdnem mind a legcorrettebbnek találják, és mégis 22. vagy jobban mondva 32 milliót deficittel állnak szemben. A főkérdés tehát az, miképp lehetne a költségvetés hiányát kiegyenlíteni. (Nagy zaj. Halljuk!) Ő nem tilti az a nemzetet, mely 300 millió adóztatásra képes, hogy 10%-os adóemelési ki ne bírjon. (Zaj bal-felől.) Oly nemzet, a mely 300 milliót fizet, ezen összegnek 5%-át takar-kosság után is meg lehet menteni, és ezen uton hiszi, hogy a többség kiegyenlíthető. Az állami költségvetést bár komolyan tartja, de az állam helyzetét csak akkor kell megfontolni, ha a takar-kosságot a házban magában kellene kezdeni. A havi költségvetésnél 454 képviselő napi díját látja felsorolva, holott rendszerint legfeljebb fele van jelen. Erre nézve határozati javaslatot nyújt be, hogy ha a ház határozathozatalára 100 képviselő is elég, minek akkor 454 képviselő? Akik akar a bizottságban, akár a

ellentétes állást foglalok el; de miután hivatalosan csak a törvénykezési rendőri ügyekkel kell foglalkoznom és tényleg mással nem törődöm, a politikai napi vizálok alapján meg lehetne bízni a hűségben és egészen elfogulatlan vagyok irányukban. A mennyire közönsös vagyok e tekintetben, annál buzgóbban és szenvedélyesen keresem az alkalmat egy oly büntetésre méltó gonosztevő felderítésére, mint a minő bennünket most foglalkoztat és épen e célból szándékoztam az ön közreműködését kikérni.

Holnap, vasárnapról kezdve teljesen szolgálatára állok és magam részéről megindom a hadjáratot. Hétfőn folytatom. Kedden, fájdalm, gátolva leszek. Meg kell jelennem egy politikai gyűlésen, mely a Folies-Belleville terében fog megtartani, a szabadság- dék általános munkabeszüntetésének kérdésében egyöntetű határozatot hozatala céljából. On is volt már jelen, habár ritkán, ily gyűléseken... Sőt láttam is önt ily alkalomkor.

Fájdalom sokkal többször vagyok kötelezve ily gyűléseken résztvenni, mint magam szeretném. Kedden is egy gyűlésbe kell mennem Grenellebe. De miután ön a Bellevillei gyűlésen lesz, megkérem a rendőrfőnököt, hogy az utóbbhoz kirendelt kártársammal cserélhessek. Ekként kedden este találkozhatok és együttül lesz szerencsém az ünnepelt szónokot nemcsak irodámban, hanem a legilletéresebb helyen, a szűkeken hallani. Könyvű lesz a cserét kieszközölöm. Bellevilleben a gyűlések élénke, sőt víborasok szoktak lenni.

Belleville sokat ad arra, hogy hírnevét, m-ly szerint ő Páris „mons aventinusa” megtartsa. Ha ön kedden csakugyan eljön, későbbjön el arra, hogy erős dolgokat fog hallani.

En nem hagyom magam megrémíteni. Már tizenöt évi szolgálati idővel dicsőkedhetem és ennyi év megazulozza az embert.

Felálltam. Vöirbo ebben annak jelét látva, hogy a beszélgetést befejezték tekintem, rögtön hasulást tett és bucsúzás közben kezét nyújtotta.

Daczára ónrulmamnak, daczára a szerepek, melynek lejárásá magam elé tűz-

nylt ülésekben meg nem jelennek, napi díjat ne kapjanak. (Nagy zaj. Derűltség.) Van sok hivatal, melynek meg lehet szüntetni. Beadja a következő határozati javaslatot.

Utassassék a belügyminiszter, hogy az országgyűlési képviselőválasztó-kerületek 50.000 lelket számláló kerületekre kerekíttessenek.

Utassassék a kormány, hogy minél előbb terjesszen be törvényjavaslatot oly állások és hivatalok megszüntetéséről, melyek nem elkerülhetetlenül szükségesek, mint pl. az Ő Felsége személye körüli magyar miniszterium, kormánybiztosok, főispáni titkárok, illetékszá-bási hivatalok.

Utassassék a belügyminiszter, az opera színház minél előbb bérbe adására.

Végre utassassék a kormány a regale-jog megváltására nézve minél előbbi törvényjavaslat beadására. (Hosszas zaj. Derűltség. Elnök folytonosan csöngött.)

Majtenyi Ádám kijelenti, hogy sem ő, sem pártja sohasem fognak tartozni olyan pártához, mely Magyarország függetlenségére kérdésének főjele helyezte a zsidó-kérdést. (Elnök helyeslés bal-felől.) A költségvetést, minthogy azt közös ügyes alapon rendezni semmiképp nem lehet, s minthogy a kormány ugyanazon az alapon tönkre tette a nemzetet, nem fogadja el. Csatlakozik Heli határozati javaslatához. (Helyeslés bal-felől.)

Rácz Géza Pulszky Ferencnek felolvassa azt, amit Luther mondott a zsidókról. Busbachnak megjegyzi, hogy nem lehet kívánni a gentrytől, hogy mesterembereknek, iparosoknak menjen. (Busbach közbeszól: Nem ártana! Elnök helyeslés.) A függetlenségi mandatumhajtásoknak mondja. (Elnök figyelmezteti, hogy a parlamenti illem nem engedi, hogy a képviselők egymást ilyen címmel illessék.)

Vádolja a függetlenségiakat, hogy Kes-kemén a kormánypárttal szavaztak ellenük. (Bartha Miklós közbeszól: Hát aztán?) Ő meg éppen a delegációba is be akart menni. Hosszan polemizál ezután a függetlenségi-ek, daczára annak, hogy az elnök figyelmezteti, hogy a költségvetésről léven szó, kar mindig másról beszéljen. A költségvetést nem fogadja el.

Bartha Miklós személyes megtámadás ezimén kér szót. Nem szándékozik az előtte szólóval komoly vitába bocsátkozni, de megjegyzi a következőket: A delegáció intézményét nem tartja ugyan jónak, de az a társaság, a mely ott összejön, izlésének sokkal jobban megfelel, mint az antisemiták társasága.

Ezzel az ülés véget ért.

KÜLFÖLD.

A császár európai körútja. Pétervárról jelentik január 21-ől egy berlini lapnak: Az a hír, hogy a császár külföldre utazik, egyre tartja magát; állítólag nagyobb európai körút áll kilátásban, melyről mostanában sokat beszélnek a pétervári társaságban. Az említett hírek szerint III. Sándor császár március 22-én Bérlinben lesz, onnan Münchenen át rókonai látogatására a württembergi udvarhoz Stuttgartba megy s aztán Svájcban át Milanóba, hol Umberto királlyal fog találkozni. Hazautazásakor a császár Bérlinben is meg fog állapodni. Hangsu yozom. — folytatja a levelező — hogy csak azt írom, a mit az itteni körökben beszélnek, de a felvilágosított e hírekről el nem vallom. Báró Taube, a vasuti forgalmi ügy főnökének mostani külföldi időzést szintén a császár utazásának előkészítésével hozták kapcsolatba. Híre jár továbbá, hogy az Eydtalunben levő udvari vasuti vonattal hosszabb próbát fognak tenni, hogy teljes biztonságát megvizsgálják Svájc- czal hir szerint, szintén alkudozások kezdetek az iránt, hogy a császár utazása idejére biztonsági intézkedések tessenek: a szövetségi kormánya ez irányban igen előékeny-

tem, nem voltam képes kezét fogni vele. Mintha hányási ingeret éreztem volna — nem bírtam.

Bizonyára nagy hiba volt. Vöirbo elhalványodott, kétegy támadhatott benne.

Villámsebesen beléltam, hogy a hiba helyreigazítására kell valaminek történni.

Vigyázatlanúságotam lehetőleg palástolándó, tettemem kellett magamat, mintha a kéznnyújtást észre sem vettem volna. Feljé fordultam tehát ismét és bizalomgerjesztőleg mondtam: „Egy ilyen beavatott embernek, mint ön, nem is kell ajánlalom a legszigorubb titoktartást beszélgetésünk tartalmáról. En ugyanoly bizalmat tanusítottam ön iránt, mint ön irányomban, midőn szellőztette előttem egyrészt azon fátalynak, mely a titokteljes politikai üldözéseket fedi. Kérem, hogy akarattal, képességeit, tapasztalatát és személyes közreműködését szentelje azon ügynek, mely nagyon a szívemen fekszik.”

„Számíthat reám,” válaszolta Vöirbo, a ki ismét visszanyerte nyugalmát. „Ugy is mindig számítottam arra, hogy szerepemet, mint a rendőrség titkos tudósítója, egy fenytő esettel fogom befejezni. Most megjött reá az alkalom és szavamra mondom, hogy nekem sikerülni fog szegény öreg Desiré barátom gyilkosait kinyomozni. Összes képességeimet, buzgalmamot, odaadásomat és tapasztalatomat ez ügy szolgálatára szentelem... Majd meglátja, hogy mire vagyok képes, ha egy ügynek nekifekszem... Meglátandja, hogy ki bírom-e fejteni egy szletett rendőrnök ösz-tőneit és firkészési képességeit!”

„Ha a szolgálat ez ágát ön oly buzgalommal gyakorolja, hogy történt az, hogy nem lépett be nyíltan a rendőri állományba?”

„Mert már igen fiatalon belekeveredtem a politikai mozgalmak áradatába. Hamar ismerős lettem. A tulajdonképeni adminisztratív szolgálatban nem foglalkhattam volna el megfelelő szilárd álláspontot, már korán markirozott személyiséggé váltam.”

„Többet legközelebbi kedden Bellevilleben.”

Vöirbo illedelmesen meghajlítta magát és távozott irodámból, melynek ajtaját magam nyitottam ki.

Ez az ember tetőtől-talpig rossz, egy testestől-lelkéstől rothadt egyén, egy tökéletes gazember. E mellett becsületelhábasz, ál-

nek mutatkozik ugyan, de valami felelősséget nem hajlandó elvállalni. Más orosz forrásból viszont jelentik, hogy nem a császár, hanem a trónörökös készül nagyobb külföldi utra, meg pedig édes anyja, a csarewna kíséretében.

Zankow Konstantinápolyban. A Konstantinápolyban időző Zankow a bolgár kérdésre vonatkozólag javaslatát emlékiratban fejtette ki s azt folyó hó 20-án átnyújtotta a nagyvezetnek. E javaslatok a következők alapon nyugosznak: A regesség lépjen vissza, mert az alkotmány érdekében regességeknek csak az esetben van helye, ha a fejedelem kiskoru: új miniszterium alakuljon egy Zankow-parti vezérégyeniség elnökelete alatt; a belügyi és külügyi tárcák Zankow-parti férfakkal töltsenek be: a hadügyi tárcázra egy orosz tábornok hírvessék meg s pedig ha lehetséges Cantacuzene tönök: a fejedelem-választás ezéjából üljön össze az új sobranje: fogadják el az orosz jelöltet: a politikai vétség miatt üldözött egyének nyerjenek általános amnestiát, a külföldre menekült tisztek és hivatalnokok kiltatassanak vissza előbbi állásukba, a kiszolgált katonák bocsáttassanak haza s helyettesíttessenek az új fejedelem beiktatása után azonnal újonczokkal, és végül a bolgár alkotmány revideáltassék. — A portának nincs szándékában ez emlékiratra válaszolni, vagy annak föltétlen elfogadása mellett kardoskodni. Csak alapnak tekintik a f. hó 29-ére Konstantinápolyba várt bolgár kúldötékkel való tárgyalásokra. A bolgár kormány hajlandónak mutatkozik a javaslatok közül egyet-mást elfogadni, de több pont ellen határozottan tiltakozik. Sophiában, ugy látszik, elvileg helyeslik, hogy a Zankowisták is helyet foglaljanak a kabinetben, habár nem is tartják celszerűnek, hogy épp a belügyi tárcza Zankow-pártira bízassék. Az ellen, hogy Zankow magais be lépjen a kabinetbe, határozottan tiltakozni fog-nak. — Zankowot a nagyövezetek, White angol nagykövét kivételével, mindany-nyan fogadták. White azt izente neki, hogy majd tudni adja, hogy mikor fogadhatja. Rako vitz, német nagykövét, megígérte Zankownak, hogy mindent elkövet feladatának megkönnyebbítése érdekében.

LEGUJABB POSTA.

Sötét pontok. A kedden reggel megjelent párisi lapok Goblet miniszterének és külügyminiszter abbeli nyilatkozatát foglalkoznak, hogy semmiféle diplomatiiai irat nem érkezett, a miből azt lehetne következtetni, hogy Németország Franciaországától az állítólagos csapatmozdulatok tárgyában felvilágosítást akart volna követelni, és hogy erre vonatkozólag az illető angol lap hírei téves információkon alapulnak. Beszélnek továbbá, hogy Goblet a legközelebb kinálko-ó alkalmat meg- ragadja, hogy erre nézve nyilvánosan is nyilatkozzon tegyen. A hadügyminiszter hir szerint ily értelemben szintén beszélni akar. Kimondja, hogy nemcsak ellene van a háborúnak, hanem, ha colégai közül valaki akar, akor ellesszegulne neki. — A sajtó egy része azonban ócsárolja a hadügyminiszter nyilatkozási szándékát. Ez a miniszterelnök és a külügyminiszter dolga. A háborúról és bekér- lő bátorozni nem a hadügyminiszter kötelessége, e tekintetben a kamara van hivatra dönteni. A „Journal des Debats”-nak jelenik Berlinből, hogy az angol lap allarmhírét Berlinben bámulattal fogadták, mivel a Német és Franciaország közti viszonyok nem változtak. A „Justice”, mely közel áll a had- ügyminiszterhez, cikket közöl, amelyben az mondatik, hogy Németország nem követelhet Franciaországtól magyarázatokat a keleti határon eszközölt csapatmozdulatok felől, mert ilyen mozdulatok a keleti hataron nincsenek.

szenvedkedő, vakmerő, elszánt ravasz. Logica- lisan helyesen gondolkozik, van neki bizonyos mérvű gyakorlatilag szerzett tapasztalata és emberismerete, élénk felfogása és tulsagos önbizalma.

Föllepése tisztességes, higgadsága lát- szólag nagy... csaklogy tettettét. Bizton- sági érzete inkább mesterseges, mint valódi. Nem azok közé tartozik, a kiket könnyen meg lehet lopni és alakoskodás oly mérvű, hogy engem — öszintén bevallom — köny- nyen tévútra vezetett volna, ha a gyanu ben- nem előzőleg meg nem érlelődik és rendőri jártasságom a megelőző tapasztalatok alapján a legelősebb megfigyeléssé nem válik.

Egyserthen letartóztatni, késéggivül a kézelhetőség a legnagyobb hiba lett volna: ügyes simasággal az ujjaim közt siklott volna ki.

Ez a kétnéjű gazember tetteti az érzel- gőst és a házasság szentségéről szónokol. Ez a rablogyilkos édes szavakat suttag a családi életéről és a házi tűzhely tiszta hang- járól, mintha kicsapongásai társát, „barátját” Desirét meggyilkolta és elűntette.

Ez a nyomorult elég szemtelen arra, hogy szinpadai hatással öveze magát.

Jövőjét akarja biztosítani... hát jó, ebben segélyre leszek.

Es lehetségesnek tartaná-e az ember?... Daczára ennek ez a gazember pirul és szé- gyenli bevallani, hogy a feladók, politikai ké- mek megvetett osztályához tartozik, azon em- berfajtaiból, akik fájdalom, a közbiztonság hü őreinek, a városi rendőrök derék, fáradhatat- lan kis csapatának becsülettől ragyogó czime- rére árnyat vetnek.

Lehet-e egy hasonló egyénre, egy ily veszedelmes gonosztevőre felügyelni?... Ki által, ha nem ön maga által? Ki tehetné jobban!

A rendőrgazgatóság naponta kap föle jelentéseket. Személyesen ellátogat oda. Rejtett utakon jön be az irodába, végig surran a folyosókon, mint egy árnyék, mint a nap- fényt kerülő tolvaj, hogy a számára kijelölt rejtekhelyhez eljuthasson, melynek ajtaja csak oly jeltre szokott felnyílani, mely az ismerősök órási többsége előtt ismeretlen és az is marad.

(Folyt. köv.)

A „Norddeutsche Allge- meine Zeitung” a „Daily News”- bí- rént szintén k o h o l m á n y u k nyilvánítja s kijelenti, hogy valótlán az, mintha Német- ország elhatározta volna, hogy a csapatössz- pontosítások iránt magyarázatot kérjen Fran- cziaországtól.

A bolgár-kérdés vége. Péter- vári lapok a következő hivatalos táviratot köz- lili sophiai kelettel: A sobranje a bolgár kúldöték visszatérése után egybehívatik. A re- gessség lemond s coalitionális miniszterium alakul a különböző pártok vezérfeiről, mely az új választásokat fogja keresztül vinni.

TÁVIRAT.

A budget-vita.

Budapest, január 26. (Az „Arad Közlöny” eredeti távirata.) A budget-vita ma bezárt. Vámos Béla vis- zautasítá erélyes hangon Rácz Géza támadásait a keeskeneti függetlenségi párt ellen. Polo- nyi Géza hatalmas philippiát tartott az an- tisemiták ellen, miáltal egész sorozatát pro- vocálta a felszólalásoknak, Vadnay Andor, Rácz Géza, Verhohay és Veres antisemita képviselők részéről. Utolsó szónok volt a költségvetés ellen Csánady Sándor, ki most is főképen a miniszterelnök ellen intézte szokott modorban támadásait. Erre elnök 3/4 12 órakor a vitát bezárta, s most Hegedüs Sándor előadó vette át a szót. Zárbeszédet tartván; legtöbbet foglalkozott Horánszky ada- taital, melyeknek túlszáit és nagyságait szám szerint mutatta ki Hegedüs, a többség gy- akori élénk tetszésre, és végül lelkes éljen- zéseitől kísérve. — Hegedüs beszéde is pro- vocált felszólalásokat, E ny e d y, Apponyi és Herman Otto részéről. — Végül Tisza Kálmán beszélt. Előbb Dimitrievis tegnap i ál- titásaival szemben foglalt állást, majd az antise- mitáknak tartott épületes leckét és érintve, hogy mi minden történt e kormány alatt az ország javára, beszédét azzal végzé, hogy addig fog helyén megmaradni, míg az ott maradtást a kötelesség parancsolja s az alkotmányos facu- rok bizalma megengedi, s ha egyszer helyétől megválk, azt a tiszta tudatot viszi magá- val, hogy a magyar államot benn és künn tiszteltette tette. Zugó, tartós éljénzés hang- zott fel Tisza e szavaira. Holnap még három zárbeszéd lesz s a szavazás következik.

Baross miniszter megvála- sztatása.

Győr, jan. 26. (Az „Aradi Köz- löny” eredeti távirata.) Baross Gábor közlekedési miniszter ma Krisztinko- vich Ede ellenében nagy szótöbbséggel kép- viselőnek választottat.

Wekerle és Lukács.

Budapest, január 26. (Az „Arad Közlöny” eredeti távirata.) Azok a hírek, hogy Wekerle Sándor szelleg pénzügyminiszter vagy közlekedési miniszteri államtitkár lesz, egészen alaptala- nos. Beszélk azonban, hogy Lukács Béla lesz közlekedési miniszteri államtitkár és We- kerle Sándor a magyar államvasutak igaz- gatóságá elnöke.

NAPTAR.

Január 27. Csütörtök. Róm. eath. naptár Arany- sz. János. Prot. naptár Arany- sz. János. Görög-orosz naptár (Január 15). Thetái Pál. Nap kél 7 óra 36 perc. Nyug 4 óra 50 perc.

Jan. 29. Az aradi ipartestület bálja a „Fehér Ke- rezst” nagytérben.

Jan. 30. Az aradi Széchenyi-gözmalom részvény- társaság évi közgyűlése d. e. 9 órakor.

Febr. 2. Az „Aradi Torna-Egyesület” évi közgyű- lése d. e. 10 órakor a városház emeleti kis termében.

Febr. 5. Az aradi jótékony nőgyelet fénys ár- cospálja a „Fehér Kereszt” nagytérben.

Febr. 12. A kereskedő-íjakk táncvigalma a „Fehér Kereszt” nagytérben.

Febr. 13. Az aradi könyvnyomdászok batyu-bálja Strobl sörészarnokban.

Febr. 15. Arad megye törvényhatósági bizottsá- gának rendkívüli közgyűlése d. e. 10 órakor.

Febr. 19. A „Kölcsay-Egyesület” táncvigalma a „Fehér Kereszt” nagytérben.

Febr. 20. Az aradi honvédegyetl álarcoz bálja a „Fehér Kereszt”-ben.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Az aradi vízvezeték kérdése. A vá- rosi vízügyi bizottság tegnap délután 4 óra- kor Salacz Gyula elnökelete alatt tartott ülésén, melyen Salacz Gyula polgár- mester, Institoris Kálmán főjegyző, Parecz Ist- ván tanácsnok, Virág Lajos főmérnök, dr. Schuster Illés, Rozsnyay Mátyas, Neumann Ede, Boros Béni, Haasz Sándor vettek részt, elnök előadta, hogy Virág h főmérnök a vízvezeték tanulmányozása végett Szegedre kúldetett, de a vezeték ügye még nem jut- ván ama stadiumba, hogy a kellő fölvilágo- zás megnyerhető lett volna, a bizottság Po- zsony város hatóságához fordult, honnan nyert is némi tájékozást. De ezalatt az idő alatt dr. Schuster Illés is adott be egy nagy szorgalommal összeállított munkátot, mely a város egészségügyi állapotáról, — csatorná- zásáról s vízzükségleteiről értekezik, előny- tadv a vízvezetéknek az arzei kut felett, de megjegyve azt is, hogy a vízvezetékkel kapcsolatban óhajtja a csatornázást is. Mi- után e nagy részletességgel kidolgozott mű is-

merete nagyban megkönnyíti az egész mű kiviteletét. Salacz polgármester, Boros Béni, Parecz István és dr. Schuster Illés hozzászól- lása után a bizottság elhatározta a munkátat kinyomatását, melynek megtörténte és a bizottsági tagok közt leendő szétosztása után 8—14 nap múlva a bizottság újból össze fog hivatalni véleményes jelentés összeállítás- végett.

A „Kölcsay-Egyesület” választmánya folyó hó 27-én, d. u. 5 órakor a városháza emeleti kis termében ülést tart. Az el- u ó k s é g.

Aztól Péter kitünően sikerült és ter- mesztet után alkotott mellbszóra lesz ma reg- geltől fogva látható a Bettelheim testvérek könyvtáros-üzletének kirakatában. A szobrot Tóth András tehetséges fiatal aradi szob.ász készítette. Aztól Péter ur számára, de sokszorosított példányt 15 frt- jával a szerzőnél megrendelhetők, ki is az így begyűltendő összeget további kiképzeté- sére szeretné fordítani. Arad műpártoló kö- zönsége bizonyára nem vonja meg pártfogá- sát a tehetséges ifjútól.

Dr. Petrovics Lázár elhunyt aradi román képezési tanár emléket volt tanítvá- nyai azzal kívánják megörökíteni, hogy nevére ösztöndíjat alapítanak.

Hymen. Góro Ferenc kincstári fő- erdész tegnapelőtt váltott jegyet Talla- tschek Ferenc, a kitünő petroszényi bá- nyaigazgató szép és szellemes leányával, Irén- nel. Tartós boldogságot kívánunk az igazi szerellemen alapuló szép frigyehez.

Sensatiós gyilkosság és öngyilkos- ság. A Békés-Csabán kedden reggel lefolyt borzasztó drámára vonatkozólag, még a kö- vetkező részleteket írják lapunknak. Sensa- tiós hir terjedt el B-Csabán kedden a reg- geli órákban. A rémes hir az volt, hogy dr. Szemian Kálmant, a tehetséges fiatal gy- vedett orgyilkos kék lelőtte. Első pillanatban kóhalmának hitték, pedig a hir valóban bizonyult, Maczák Mária, egy rendkívül szép fiatal paraszt tót menyecske, ki fér- jétől elváltan él, volt gyilkosa. A reg- geli órákban a fiatal ügyvédnél volt, s egy- szerre reá irányozta gyilkos fegyverét, halálának megsebesíté, aztután önmagára irányozva azt egyetlen lövéssel véget vetett életének. A nő kezéből kihullt a revol- ver s rögtön meghalt. Dr. Szemian egész délelőtt vívódott a halállal, mely kedden dél- ben szabadította meg nagy szenvedésaitól. A gyilkosság oka megmagyarázhatlan. Valami démoni gondolata támadhatott a nőnek, hogy oly könnyű szerrel oltott ki egy nagy remé- nyekre jogosító fiatal életet. Igaz, hogy volt neki viszonya a fiatal ügyvéddel, de a vi- szonynak mélyebb érzelmi alapja nem volt, s így halálát csak a balsorsnak, a véletlen sze- rencsétlenségnek lehet tulajdonítani, hogy ebben a roz érkölcű nőben, ki ellen férje váloptert folytatott, egy önfeladt pillanatban feltámadt a feltétlenység gondolata, hogy erőt vett rajta a nemtelen szenvedély és kezébe adta a gyilkos fegyvert. A részvét városzerle nagy. Dr. Szemian Kálmán igen tehetséges, művelt fiatal ember volt, és mint a méreket ellenek egyik terékeny tagja, a politikai élet- ben szerepet vitt. A megyénél pár év előtt aljgyvőzt állást foglalt el. Általános részvét veszi körül a szerencsétlen ifjú áldozat ósz apját, ki Csaba városának 37 év óta főjeg- yzője, és a megyeszerle tekintélyes család, melyhez (mint mi is említettük) A bray Lajos, az aradi keresk. academia igazgatója is tartozik. — A szerencsétlen áldozat teme- tése tegnap délután 3 órakor ment végbe, miről lapunk jövő számában részletesen tudó- situnk.

Iskolaszéki ülés. A közési iskola- széknak ma délután 4 órakor a városház eme- leti kistermében ülése lesz, mire a kitűzött tárgyak fontosságára való tekintetből az is- kolaszéki tagjait jónak láttuk ismételtén figye- lmeztetni.

Paróka? A helybeli postafőnök úrtól kaptuk a következő értesítést. Egy tárgy ta- lálattat a helybeli postapénztárban, melyet tulajdonosa minden valószínűség szerint ka- lapja levétele alkalmával vesztetett el. A tulajdonos tulajdonjogának beigazolása után azt a postahivatal főnökénél átvetheti.

Megégett gyermek. Mint lapunknak írják, e hó 17-én Merese Flóra székud- vari lakos 5 éves fia a begyújtott kenyérsütő kemence előtt melegegven, ruhája tűzet ka- pott s testében is oly égési sebeket kapott, melyeknek következtében e hó 19-én elhalt. A szerencsétlenül járt gyermek anyja egy halotti tor részére akart kalácsot sütni, s e célból fittítte be a kemencét a kevéssel a szerencsétlenség megtörténte előtt jöttek haza a halottas házról, s alkalmassá a szegény gyermek megmentését, azért állott a kemence elé, hol ruhája rögtön tűzet fogott, s bár szörnyű ordítására az anya s a házbeliek gyorsan előttek, s a gyermek ruháját el- oltották, már nem lehetett megmenteni.

Véres bírósálatás. Véláztó botrá- nyos eset az, melyről bennünket bevetisi le- velezőnk értesít, s mely erősen igazolja azt, hogy van oly község még a mi megyénkben is, a hol néhány lelketlen izgató az egész lakosságot terrorizálni képes. Bevetis köz- ségben folyó hó 22-én ejtették meg a bírósá- választást. Két ellenjelölt állott egymással szemben, kik közül az, ki a bírói tisztelet ed- dig is visel — egy talpig becsületes józan- életű ember — a választás folytán állásból elesett. A választás bevégetével a megbukott jelölt hibeit testvércsúcsához hivat meg, a megválasztott bíró emberei pedig a bíró há- zához gyűlekeztek. 6—7 óra tájban az új bíró emberei a bíró által felülvezet, botokkal, fej-

3-8.8